

מנין שכהן גדול קודם יוה"כ וכהן השורף את הפרה טעונים פרישה

נתבאר, שקודם שהוכשרו אהרן ובניו לכהונה, היו טעונים פרישה שבעה ימים.

וכמו כן נתבאר, שכהן גדול טעון פרישה שבעה ימים קודם יום הכיפורים, וכן הכהן את הפרה טעון פרישה שבעה ימים קודם שריפתה.

פרישת הכהנים בימי המילואים מפורשת בכתוב כמבואר לעיל. ונחלקו חכמים, מהיכן למדו דין פרישה קודם יום הכיפורים וקודם שריפת הפרה, ולהלן תתבאר דעת רבי יוחנן, [ובדף ג' מבואר שהדברים הבאים הם דעת רבותיו של רבי יוחנן שאמרם משמו של רבי ישמעאל, וכן היא דעת רבי יהושע בן לוי. ובדף ג' תתבאר בעזה"י דעת רבי יוחנן עצמו. וכן דעת רבי שמעון בן לקיש].

לדברי רב מניומי בר חלקיה אמר רבי מחסיא בר אידי אמר רבי יוחנן, דין פרישה קודם יום הכיפורים וקודם שריפת הפרה, למד, ממה שנאמר בעניין פרישת ימי המילואים, "פֶּאֶשֶׁר עֲשֵׂה בַיּוֹם הַזֶּה צֹנֶה ה' לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם" (ויקרא ח' ל"ד), כלומר כשם שביום הזה, הם ימי המילואים, היו טעונים פרישה, כך "צֹנֶה ה' (א) לַעֲשׂוֹת (ב) לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם". "לַעֲשׂוֹת" אלו מעשי פרה, "לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם" אלו מעשי יום הכיפורים, מכאן שאלו ואלו טעונים פרישה שבעה ימים. ולהלן יתבארו בעזה"י לימודים אלו.

א. "לַעֲשׂוֹת" אלו מעשי פרה.

נתבאר, שהכתוב "לַעֲשׂוֹת", בא ללמד על מעשי פרה, שיהיו טעונים פרישה שבעה ימים, כמו שהיו אהרן ובנו טעונים פרישה שבעת ימי המילואים, להכשירם לשמש ביום השמיני.

ואמנם, לכאורה היה מקום לומר, שאין ללמוד מהכתוב הזה על מעשי פרה, וכל הכתוב "לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם", מדבר אך ורק ביום הכיפורים, שכן היא משמעות הכתוב "לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם", שהם ענייני עשייה של היום המכפר עליהם^א.

אולם מגזרה שווה למדו, שהכתוב "פֶּאֶשֶׁר עֲשֵׂה בַיּוֹם הַזֶּה צֹנֶה ה' לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם", בא ללמד גם על מעשי פרה, שכן נאמר בכתוב הזה "צֹנֶה", וכן נאמר בעניין עשיית הפרה, "זאת תקח התורה אשר צֹנֶה ה' לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום

^א תימה ... דאי כוליה קרא ביום הכפורים כתיב, אם כן לעשות למה לי. ויש לומר דסלקא דעתך ... דתרוויחו איצטריך ליום הכיפורים, דאי לא כתב אלא לכפר, הוה אמינא כפרה דקרבנות, ואי לא כתב אלא לעשות, הוה אמינא זה פרה, להכי כתב תרוויחו, לאשמועינן דווקא יום הכפורים דכתיב ביה תרוויחו. [תוס'].